

1980 יולי • קייקו טש"ח • 70 גליון מס' 70 • "אל-ים" • עתון ליניארי ועובדי "אל-ים" • 4 גומא

יום אל ים

הימאלי ליל

"גמר חתימה טובה"

התאפשר תשלום השכר החדש כבר מחודש אפריל. מי שאזכר את הבער יות שהיו כרוכות בשנים קודמות בהפעלת השכר החדש, את ההתחשבנויות הסבוכות, את הפיגורים והתשלומים הריטוראקטיביים, ידע לקבל בהערכה את התלוש החדש, המציין בתחמו עידן חדש.

הריאלי של הימאים ולא להניח אפילו חלק משכר זה טרף לשיני האינפלציה. ואכן, מגמה זו נשמרה לאורך כל הדרך.

✧ ✧ ✧

תודות לסימום המהיר של תהליך הכנת החוזה החדש וההתארגנות הטובה של מדורי השכר והמחשב,

חווה העבודה החדש לימאים מופעל הלכה למעשה ותוצאותיו כבר באו לידי ביטוי בתלוש השכר של חודש אפריל. עוד בחודש פברואר, חודשיים לפני שפג תוקפו של חוזה העבודה הקודם, הוחל — בראשותו של מנכ"ל איגוד חברות הספנות — הדיון המעשי עם שני איגודי הימאים.

הפעם, בניגוד לפעמים קודמות, התנהכו הדיונים באוירה עניינית ורגועה, אף כי בסעיפים מסויימים היו ניגודי דעות, שיושבו עד מהרה בסיועו של מר ישראל קיסר, ראש האיגוד המקצועי בועד הפועל של הסתדרות.

הפעם, אולי יותר מתמיד, היו איגודי הימאים מודעים לעובדה כי מצב ענף הספנות בכללו אינו מזהיר ולא יהיה ניתן להשיג מה מעבידים הישגים מופלגים.

לעומת זאת היו חברות הספנות מעוניינות שלא לפנוע ברמת השכר

מרימים כוסית לפני החתימה. מימין לשמאל: ר/ח י. גרוטמן, מר רפאל זבק (פולין) מר רמי אטלינגר, מר י. רקנאטי, מר א. ברכה, גב' נזית, מר א. חלבין, מר ז. זבצקי, מ/ר ח. צוקר, ר/ח י. גור, מר צ. פליטניק ומר ש. אביטן.

זרקור על...

יעקב צורי

צורי הוא בן למשפחה גדולה מאוד, אשר ענפיה השונים מתגוררים מזה ששה-שבעה דורות, בטבריה, חיפה ועכו.

בן שש עשרה בלבד היה יעקב צורי כאשר הצטרף לאלים במעמד של חניך במשרד. תוך שהוא עובד לפרנסתו השלים את חוק למודיו בערבים. לאחר שתי שנות עבודה באלים, התגייס צורי לצה"ל והצטרף לחטיבת צנחנים אשר בשרותיה לחם בירושלים במלחמת ששת הימים, בבקעה ובסיני במלחמת ההתשה. במלחמת יום הכפורים חצה צורי עם הצנחנים את התעלה ליבשת אפריקה.

כיום, במסגרת שרות המלואים שלו, מוסיף צורי לשרת בצנחנים, בפלוגת אספקה, ויש הפיפות מסויימת בין תפקידו האזרחי לתפקידו הצבאי.

כשהשתחרר צורי משרות החובה שלו חזר לאלים, והפעם כפקיד מן המניין במדור האספקה, כשהוא יוצק מים על ידיו של אינו איגר — ה"יקה", בעל חוש הנוטור הקצר והגמרץ — אשר פרש לגימלאות לא מכבר.

אומר צורי: "השתדלתי מאד לרכוש את כל התכונות הטובות של ה"יקה": קפדנות, דיוק בביצוע, סדר וכו'. בעצם את כל הדברים החסרים בדרך כלל אצל הצברים, ומצויים בשפע אצל ה"יקים" — וזה היה לגמרי לא קל.

השנים 69—1966 זכורות לצורי כשנות עבודתו הקשות ביותר באלים. אניות רבות של החברה היו פוקדות באותו פרק זמן את נמל אילת, ודוקא אז היו בעיות עם סוכנים. צורי נאלץ, איפוא, למלא את מקומם של אלה.

"הקדשתי המון זמן לקו חיפה-אילת" חיפה", הוא מצטחק היום. "וחלק גדול מעבודתי התרכז או בנמל הדרומי. ב-1969, כשנקבע סוף סוף סוכן קבוע לחברה באילת, הורד ממני עול עצום. הפסקתי עול הנסיעות התכופות לאילת וסוף סוף היה לי גם זמן להתחתן". היום צורי נשוי פלוס תגית בת השבע ורן בן החמש.

ב"עצם", אומר צורי, "המדור שלנו משרת את כולם ברב התחומים. החל מגפרורים למטבח וכלה בסרטים ולמקרי נות. הפריטים והתחומים השונים המשוינים שבתחום עיסוקנו הם שמגוונים את החיים ועושים את השיגרה למעניינת יותר.

בין עבודה ומשפחה מצא צורי זמן ומרץ לחבוש שלוש שנים את ספסלי האוניברסיטה של חיפה וסיים שם את חוק לימודיו במינהל עסקים ונהול כללי. עם מבט לעתיד, צורי מקווה לאתגרים הרשים והרחבת הפעילות השוטפת של החברה על ידי כך שיותר אניות יפקדו את נמלי הארץ וכמות החובות המוטלת על המדור תגדל ותתרחב ובכך יתווסף ענין ומתח חיובי בעבודה היומיומית.

מגדור מלת ס' / א

האפס יובל — להולדת הבן מירצקי מרק — לנשואיו קופרשטיין שרה — להולדת הנכדה מדר היאל — לנשואיו.

תעודות סמיכות
נוראני יוסף — חובל שני
מן שלמה — חובל שני
אטיאס אריה — חובל שלישי
דס ארי חיים — מכונאי רביעי
גבאי ציון — מכונאי רביעי
היתרים אלה הוצאו לאתרונה ע"י משרד התחבורה
פרידרר צבי — חשמלאי, "הר-סיני".

לבוש מאיר עם קבלת פיקוד ראשון
בחברתנו — פריכות להצלחה.

רב חובל קושילבץ מקבל מידי מזכיר מחלקת התחבורה של הממשל בארצות הברית, את פרסי "אמבר", עבור האניות ערד, הר סיני ותל-אביב.

מר גולדשמיט מברך את מקבלי הפרסים

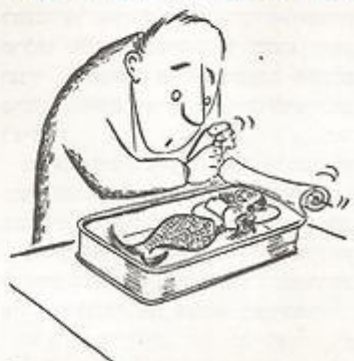

לאחר חלוקת הפרסים חיוכים. מימין לשמאל: מר ברכה, מר רקנאטי, מר גולדשמיט, מר לואיס ורב חובל מ. גרינברג.

חלוקת פרסי אמבר

כמידי שנה בשנה, זוכת אוניו-
תינו בפרס אמבר. השנה, זכו א.מ.
ערד וא.מ. הר סיני בפרס אמבר
זו השנה הרביעית ברציפות ואילו
א.מ. תל-אביב זכתה בפרס זו השנה
החמישית ברציפות. הפעם חילק
את הפרסים מר ר. גולדשמיט,
מזכיר מחלקת התחבורה של המי-
משל בארצות הברית, לנוכחותו של
שגריר ארצות הברית בישראל, מר
סמואל לואיס.

מר גולדשמיט עמד בדבריו על
חשיבות האירגון הקרוי "אמבר"
ותרומתו לבטיחות הנוסעים בים,
כמו כן הודה לאלפי האניות המ-
שתפות פעולה עם האירגון.

ואשתו בבית

כשהבעל בים

בה סלמה עשתה כל זאת לבדה, ומבלי להתלונן על כך. להיפך — היא מתגאה בזאת. כמובן שאשה כזו שומרת לעצמה את פרטי היום העובר עליה, הבעיות והסיפורים. כאשר בעלה מצלצל מהא-

הרבה נשים של ימאים הן צעירות ואמהות לילדים. וכאשר יש ילדים קטנים, הרי כשהבעל והאב בים — „הכל נופל על אמא“. לא שהן מתלוננות. גם אם הבידוד (החברתית) קשה לעתים הרי דבר אחד ברור: הבית והילדים הם במרכז ולכן על האשה להיות יותר בבית, ולדאוג למהלך התקין של חיי הבית והמשפחה.

וכאן בולט דבר מענין. כאשר הבעל והאב על האניה, מרוכזים חיי האשה סביב הבית והילדים. תמיד יש מה לעי- שות והזמן נמדד לפי שעות בית הספר או הגן של הילדים. אך כאשר עולה המשפחה על האניה הל שינוי. כי על האניה אין לאשה הרבה מה לעשות. הילדים נהנים ומשתעשעים ועיקר תענוגם: להיות עם אבא ב„עבודה“. כי איך אפשר שר להסביר לילד קטן, בן שנתיים שלוש מדוע אבא לא חוזר הביתה מהעבודה כדי להשכיב אותו לישון? אולי אפשר להסביר, אך הוא אינו מבין. אך כשיגדל מעט ויעלה על האניה יבין זאת. ואז יהיה גם הילד הזה כמו כל בני הימאים הרגילים כבר לאורח החיים הימיוחד שלהם.

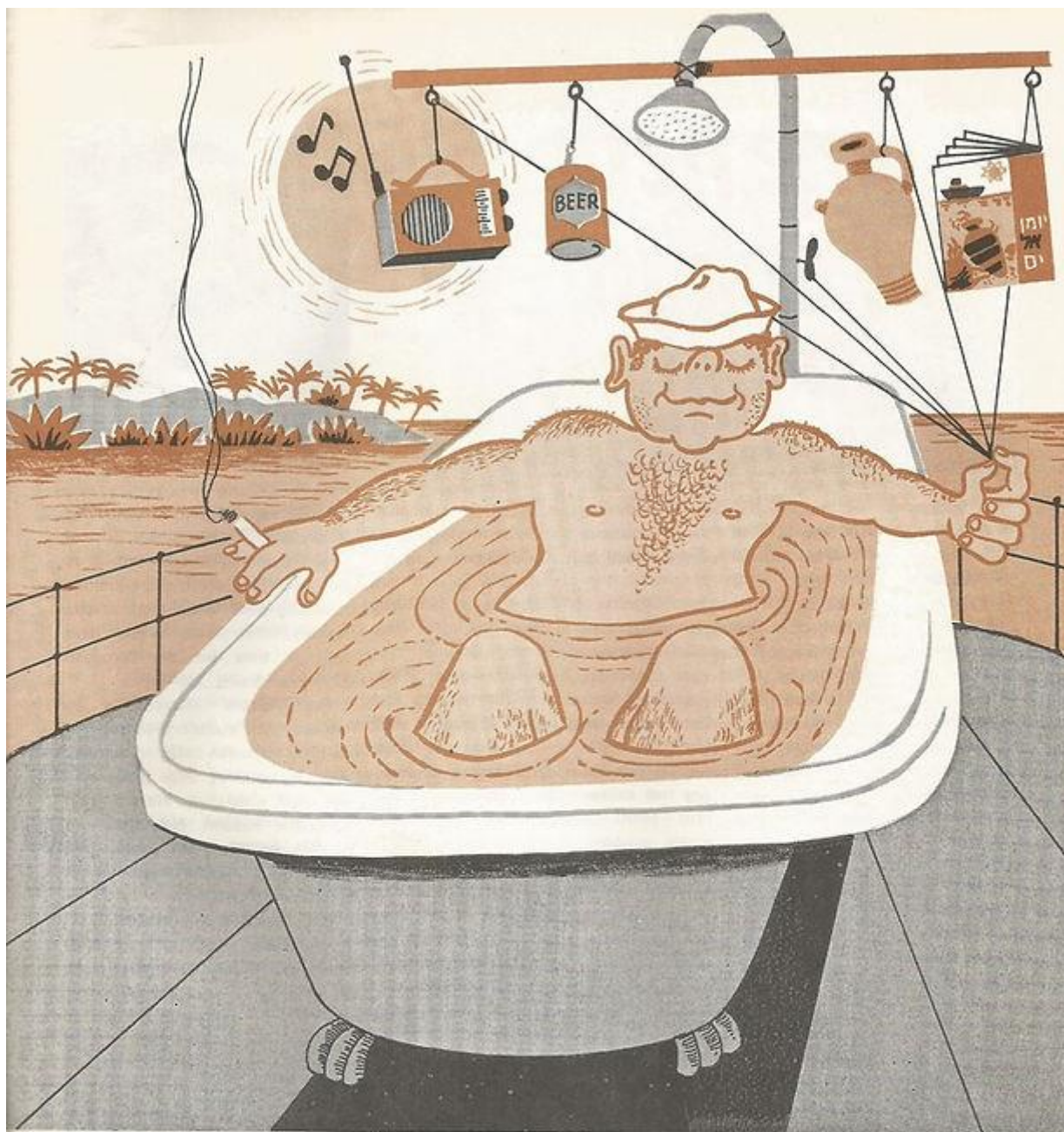
אהובה סלמה (30) אשתו של אדוארד, רב מלחים על „ליאון“ היא הדוגמא היטובה ביותר לאשר ימאי שהבית הוא ממלכתה.

במשפחה סלמה שלושה ילדים קטנים: יהלומה (9), פליקס (4) ותומר — בן שנה וחצי. אהובה מספרת שכאשר נישאה לבעלה, חששה להישאר לבדה בחוף והפליגה עם בעלה על מוקלית בין נמלי טורקיה ויוגוסלביה, איטליה וספרד. כשינולדו הילדים היתה לאשת בית מתוך בחירה. אומרת אהובה: „הבנתי שכך צריך להיות ואין ברירה אחרת. כשבעלי על הים, תפקידי לדאוג שהכל יסתדר על הצד הטוב ביותר בבית“.

הרבה תפקידים בחיי המשפחה, שמתחלקים בדרך כלל בין שני בני הזוג — נופלים כאן על האשה. אני מכירה מעט נשים נשואות שמסדירות לבדן את כל מה שקשור בקניית דירה חדשה, העברתה בטאבו והעברת ה„מטלטלים“. אחי

גב' אהובה סלמה,

EL YAM LOG

MAGAZINE FOR SEAGOING AND SHORE PERSONNEL
OF "EL YAM"

No. 70

SUMMER 1980

Printed in Israel